

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sesvetama
Stalna služba u Vrbovcu
Vrbovec, Trg Petra Zrinskog 22

Poslovni broj: Pn-102/2025-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama, Stalna služba u Vrbovcu po sutkinji Zdenki Kudović-Husain, u parničnom predmetu tužitelja Ivica Rogulja OIB 85754127810, Kaštel Stari, Ulica Fra Ive Perana 17, zastupanog po punomoćniku Luki Mardešiću, punomoćniku iz Zagreba, protiv tuženika Adriatic osiguranja d.d. OIB 94472454976, Zagreb, Listopadska ulica 2, zastupanog po odvjetnicima Odvjetničkog društva Grgić i Partneri d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene na ročištu 23. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog punomoćnika tuženika, na ročištu 13. listopada 2026.

presudio je

I. Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d., OIB 94472454976, Listopadska 2, 10000 Zagreb, da tužitelju Ivici Rogulju OIB 85754127810, Ul. Fra Ive Perana 17, 21216 Kaštel Stari na ime naknade štete isplati:

-iznos od 2.600,00 eur sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 20. kolovoza 2024. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine,

-iznos od 268,00 eur sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 13. listopada 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine te

-na iznos od 1.200,00 eur zakonske zatezne kamate tekuće od 20. kolovoza 2024. pa do 17. rujna 2024. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje

referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine,

-na iznos od 920,00 eur zakonske zatezne kamate tekuće od 20. kolovoza 2024. pa do 14. ožujka 2025. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve to u roku od 15 dana.

II. Odbija se preostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 2.509,45 eur, sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama, kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.561,96 eur sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 13. listopada 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 837,73 eur sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama.

V. Nalaže se iz Državnog proračuna isplatiti odvjetniku Luki Mardešiću iz Zagreba iznos od 10,40 eur na ime troškova putovanja.

Obrazloženje

1. Tužitelj u podnesenoj tužbi navodi da je 22. lipnja 2024. doživio prometnu nesreću u Kaštel Štafiliću kada je kao vozač osobnog automobila stradao u prometnoj nesreći u lančanom sudaru koji je svojim vozilom uzrokovao vozač Leonardo Rosi upravljajući vozilom reg. oznake ST 2525-AC, a koje je u vrijeme nesreće bilo obvezno osigurano od automobilske odgovornosti prema trećima kod tuženika temeljem izdane police osiguranja broj 068001372279. Tvrdi da je u toj nesreći zadobio tjelesne ozljede koje proizlaze iz medicinske dokumentacije dostavljene uz tužbu, pa mu je uslijed toga povrijeđeno pravo osobnosti, pravo na duševno i tjelesno zdravlje radi čega tužbom potražuje od tuženika kao odgovorne osobe naknadu neimovinske i imovinske štete.

2. Budući da se tuženiku u izvansudskom postupku obratio zahtjevom za naknadu te štete zatraživši ukupno 4.120,00 eur i to na ime neimovinske štete iznos od 3.950,00 eur, a na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu iznosu od 170,00 eur, a isti mu je u tom postupku isplatio 17. rujna 2024. nesporni iznos neimovinske štete od 1.180,00 eur, a zatim i 14. ožujka 2025. iznos od 920,00 eur, a na ime štete za tuđu pomoć i njegu iznos od 20,00 eur, tužbom potražuje preostali po njemu mu pripadajući iznos i to na ime neimovinske štete od 1.850,00 eur, a na ime naknade za tuđu pomoć i njegu iznos od 150,00 eur, sve sa zakonskim zateznim kamatama, a i zakonske zatezne kamate na isplaćene iznose od dana podnošenja odštetnog zahtjeva pa do plaćanja. Traži i naknadu troškova parničnog postupka.

3. Nakon provedenog medicinskog vještačenja u ovom predmetu podneskom od 20. travnja 2026. preinačuje tužbeni zahtjev njegovim povišenjem pa osim što na isplaćene iznose potražuje i nadalje zatražene u tužbi zakonske zatezne kamate, na ime neimovinske štete umjesto utuženog iznosa od 1.850,00 eur potražuje iznos od 5.109,45 eur, a na ime naknade štete za tuđu pomoć i njegu iznos od 268,00 eur, sve sa zakonskim zateznim kamatama. Povišeni tužbeni zahtjev obrazlaže tvrdnjom da bi u vrijeme podnošenja tužbe i postavljanja tužbenog zahtjeva nije imao potrebno stručno znanje da bi mogao određeno postaviti tužbeni zahtjev te da bi prema utvrđenim posljedicama ozljeđivanja uvažavajući Orijentacijske kriterije zauzete na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 5. ožujka i 15. lipnja 2020. pripadalo mu pravo na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete u iznosu od 5.550,00 eur (prema kriteriju bolova iznos od 1.600,00 eur, kriteriju straha iznos od 3.200,00 eur, kriteriju duševnih bolova uslijed smanjenja životne aktivnosti u iznosu od 750,00 eur), a da bi taj iznos trebalo uvećati za 29,9% zbog stope inflacije nakon usvajanja tih Orijentacijskih kriterija, pa da mu je uvažavajući navedeno opravdana pravična novčana naknada od 7.209,45 eur, a kako mu je isplaćen iznos od 2.100,00 eur potražuje još iznos od 5.109,45 eur. Na ime naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu potražuje još iznos od 268,00 eur obzirom da mu pripada pravo na novčanu naknadu od 6,00 eur po satu te pomoći (a isplaćen mu je iznos od 20,00 eur).

4. Tuženik je u odgovoru na tužbu čini nespornom odgovornost za nastanak štetnog događaja ističući da je tužitelju na ime neimovinske i imovinske štete u mirnom postupku isplatio iznos od 2.120,00 eur koji smatra pravičnom novčanom naknadom za štetu koju je pretrpio te smatra da je navedenom isplatom ispunio svoju obvezu u cijelosti. Stoga osporava osnovanost i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, a osporava i tijek zatraženih zakonskih zateznih kamata pa predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti i traži trošak parničnog postupka. Nakon povišenja tužbenog zahtjeva podneskom od 22. rujna 2026. protivi se preinaci tužbe tvrdeći da je ista nedopuštena nakon zaključenja prethodnog postupka, a i preinaci u vidu iznošenja novih činjenica od kojih ovisi visina pravične novčane naknade. Poziva se u tom smislu na pravni stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odluci broj Rev-665/2018-2 od 10. studenoga 2021.

5. Odlučujući o tužbenom zahtjevu sud je izvršio uvid u potvrdu Policijske uprave Splitsko-Dalmatinske Postaje prometne policije Split (list 5-7 spisa), njezin zapisnik od 22. lipnja 2024. (list 8), medicinsku dokumentaciju tužitelja (list 9-41 i 65-84), osobni zdravstveni karton tužitelja (list 99-210), provedeno je medicinsko vještačenje po sudskom vještaku Anti Muljačiću (list 223-224), a saslušan je tužitelj kao parnična stranka (list 90).

6. Cijeneći sve provedene dokaze u skladu sa odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25-dalje: ZPP) utvrđeno je da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete koju je pretrpio u prometnoj nesreći 22. lipnja 2024. u Kaštel Štafiliću.

8. Među strankama je nesporan nastanak štetnog događaja, pasivna legitimacija i odgovornost tuženika za štetu, kao i da je tužitelju u mirnom postupku isplatio na ime nespornog iznosa naknade neimovinske štete iznos od 1.180,00 eur dana 17. rujna 2024., kao i istoga dana iznos od 20,00 eur na ime naknade za tuđu pomoć i njegu, a dana 14. ožujka 2025. još iznos od 920,00 eur na ime neimovinske štete, što je ukupno iznos od 2.120,00 eur.

9. Sporan je opseg i visina štete nastale tužitelju u predmetnom štetnom događaju kao i zatraženi tijek zakonskih zateznih kamata na isplaćenu i tužbom zatraženu štetu.

10. Prethodno valja reći da je sud dopustio tužitelju preinaku tužbe nakon zaključenja prethodnog postupka povećanjem tužbenog zahtjeva u smislu odredbe članka 191. stavak 1. ZPP-a, pozivom na odredbe članka 190. stavak 2. i 3. ZPP-a jer se prihvaća tvrdnja tužitelja da bez svoje krivnje nije mogao preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka budući da kao medicinski neuka osoba nije imao potrebnog znanja da bi mogao određeno postaviti visinu tužbenog zahtjeva koja bi odgovarala stvarnim posljedicama spornog štetnog događaja, a i da je preinaka tužbe opravdana jer je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama.

11. Iz medicinske dokumentacije u spisu proizlazi liječenje tužitelja od zadobivenih ozljeda u štetnom događaju, a koja je bila podloga za provođenje dokaza medicinskim vještačenjem na okolnost utvrđenja stvarnih posljedica ozljeđivanja tužitelja na povredu njegovog prava osobnosti, prava na duševno i tjelesno zdravlje koje mu pripada temeljem odredbe članka 19. stavak 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26-dalje ZOO).

12. Iz iskaza pak tužitelja proizlazi da je u predmetnoj prometnoj nesreći koju je doživio u prometu u lančanom sudaru zadobio trzajnu ozljedu kralješnice radi čega je nosio Schanzov ovratnik, ali i da je zadobio ozljede u donjem dijelu leđa. Navodi da od tog događaja ima česte i intenzivne glavobolje, priznajući da je od glavobolja patio i prije ali ne tako često i ne u takvom intenzitetu kao poslije nesreće. Navodi da je transportni radnik, da od tada ima osjećaj trnjenja u šakama, posebice u desnoj šasi te osjećaj zujanja u ušima, a prilikom vožnje biciklom mu se ubrzo počne vrtjeti u glavi što mu je naročito tegobno jer je prakticirao voziti bicikl i po 100 km dnevno. U psihičkom pogledu i nadalje ima posljedice koje se manifestiraju na način da instinktivno izbjegava prolaziti pravcem na kojem mu se dogodila sporna prometna nesreća iako mu je to uobičajeni put na posao. Ima i probleme sa noćnim buđenjem. U vrijeme liječenja od zadobivenih ozljeda pomagale su mu supruga i kćerka, a i u nekoliko navrata je bio na rehabilitaciji u Makarskoj.

13. Provedenim medicinskim vještačenjem po sudskom vještaku Anti Muljačiću, spec. kirurgu ortopedu i traumatologu je na temelju medicinske dokumentacije i uvida u osobni zdravstveni karton utvrđeno da je tužitelj u spornoj prometnoj nesreći zadobio tjelesne ozljede: istegnuće paravertebralne muskulature vratne kralješnice, natučenje i istegnuće lumbo-sakralne kralješnice i posttraumatski stresni poremećaj. Vještak

uvidom u raspoloživu dokumentaciju konstatira da su promjene na vratnoj i slabinskoj kralješnici tužitelja degenerativne naravi i nisu posljedica trauma u štetnom događaju, ali se od istih i ranije liječio. Stoga je sporna prometna nesreća odnosno ozljeđivanje tužitelja u istoj pogoršala zdravstveno stanje tužitelja uslijed već postojećih degenerativnih promjena, a taj događaj mu je uzrokovao i nastanak posttraumatskog stresnog poremećaja koji je jače izražen, a manifestira se u perzistirajućim nesanicama i učestalim košmarnim snovima u kojima se miješaju ratne scene sa ovim traumatskim iskustvom. Stoga vještak ocjenjuje da je tužitelj zbog prirode i vrste ozljeda pretrpio primarni strah jakog intenziteta i kratkoj trajanja, a da je nakon toga trpio sekundarni strah jačeg intenziteta i trajanja od 14 dana, srednjeg intenziteta i trajanja mjesec dana te slabijeg intenziteta i trajanja dva mjeseca, nakon čega je zaostao sekundarni strah u vidu straha od vožnje i upravljanja automobilom te mogućih novih sličnih incidenata. Što se tiče pretrpljenih bolova vještak smatra da je 7 dana trpio bol jačeg intenziteta, 14 dana srednjeg intenziteta, te oko mjesec dana bolove manjeg intenziteta. Smatra da mu je zbog posttraumatskog stresnog poremećaja trajno smanjena opća životna aktivnost od 5%, a da je za vrijeme liječenja od posljedica prometne nesreće trebao njegu i pomoć druge osobe u obavljanju svih težih i teških kućanskih poslova tri puta po dva sata tjedno kroz razdoblje od dva mjeseca, time da pod te poslove smatra čišćenje i pospremanje kućanstva, pranje i peglanje rublja, nabavu i donošenje kućanskih potrepština te sve poslove kućanstva za koje je potrebna upotreba snage i energije.

14. Tužitelj je u cijelosti prihvatio prednje izneseni nalaz i mišljenje sudskog vještaka te je u skladu s istim specificirao tužbeni zahtjev potražujući osim već isplaćenog iznosa još iznos od 5.109,45 eur na ime pravične novčane naknade neimovinske štete te iznos od 268,00 eur na ime naknade za pružanu tuđu pomoć i njegu.

15. Tuženik se nije očitovao na nalaz i mišljenje vještaka iako mu je za to sud odredio primjereni rok od 15 dana pa se smatra da ga prihvaća u cijelosti i nema primjedbi. Naime, tuženik je predlagao provođenje medicinskog vještačenja i po liječniku psihijatru, no nakon što je sudski vještak Ante Muljačić obuhvatio svojim pisanom nalazom i mišljenjem cijeneći i medicinsku dokumentaciju psihologa i psihijatra i psihičke posljedice predmetne nesreće, sud je smatrao nepotrebnim i neekonomičnim provođenje i psihijatrijskog vještačenja, tim više što to stranke nisu ni predlagale nakon provedenog vještačenja.

16. Stoga i ovaj sud prihvaća stručnim i nepristranim nalaz i mišljenje vještaka koje se zasniva na medicinskom znanju i iskustvu što nitko nije ni doveo u sumnju.

17. Odredbom članka 1100. stavak 1. ZOO-a propisano je da će sud u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi i pravičnu novčanu naknadu, a prema stavku 2. toga članka pri odlučivanju visine te naknade da će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

18. Budući da je tuženik u mirnom postupku isplatio tužitelju određeni novčani iznos na ime naknade pretrpljene štete, proizlazi da i sam drži kako težina ozljede i ostale

okolnosti slučaja opravdavaju njegovo pravo na pravičnu novčanu naknadu radi povrede prava osobnosti, u ovom slučaju prava na tjelesno i duševno zdravlje.

19. Cijeneći nalaz i mišljenje vještaka, medicinsku dokumentaciju o liječenju tužitelja i provedenim dijagnostičkim pretragama te rehabilitaciji, kao i njegov iskaz o preživjelim tegobama te psihičkim i fizičkim posljedicama (učestalije glavobolje, vrtoglavice, nemogućnost fizičke aktivnosti kao prije štetnog događaja, strahove od putovanja pravcem na kojem se nesreća dogodila), kao i životnu dob od svega 55 godina u vrijeme ozljeđivanja, uvažavajući pritom kvalifikatorne okolnosti za ocjenjivanje tog vida štete i to duljine trajanja i intenziteta pretrpljenih bolova, straha te duševnih bolova uslijed trajnog smanjenja životne aktivnosti zbog posttraumatskog stresnog poremećaja koje vještak cijeni u opsegu od 5% trajno, sud smatra primjerenom pravičnu novčanu naknadu u ukupnom iznosu od 4.700,00 eur (po kriteriju fizičkih bolova 2.000,00 eur, po kriteriju pretrpljenog straha isti iznos i kriteriju duševnih bolova zbog smanjenja životne aktivnosti od 5% iznos od 700,00 eur). Budući da je tužitelju u dvije odvojene isplate u mirnom postupku isplaćen po toj osnovi iznos od 2.120,00 eur (1.180,00 eur+920,00 eur) ovom presudom mu se dosuđuje još iznos od 2.600,00 eur. Naime, odlučujući o visini te naknade cijeneći su i Orijentacijski kriteriji sa sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 29. studenoga 2002. (Su-1313-VI/02 i 1372-11/01) kao i pravno shvaćanje sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Su-IV-47/2020-5 od 5. ožujka i 15. lipnja 2020. iz kojeg proizlazi da bi te kriterije trebalo uvećati za 50%, kao i rastuće troškove života nakon 2020. uslijed stope inflacije što je uzrokovalo porast cijena proizvoda i usluga. Preostali zatraženi iznos od 2.509,45 eur sud smatra previsokim i neprimjerenim okolnostima slučaja. Naime, iz mišljenja vještaka razvidno je da se tužitelj liječio od psihičkih posljedica do veljače 2025., dakle da se nakon 7 mjeseci od štetnog događaja prestao obraćati psihijatru pa je za zaključiti da mu se stanje stabiliziralo, a i u vezi zadobivenih ozljeda nije trebao bolničkog liječenja ni operativnih zahvata, jedino je kraće vrijeme nosio ovratnik. Stoga je odbijen njegov preostali tužbeni zahtjev za naknadom neimovinske štete u iznosu od 2.509,45 eur kao neosnovan.

20. Obzirom da je vještačenjem utvrđeno da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć u trajanju od ukupno 48 sati, da mu je prema njegovom iskazu pružana od obitelji (supruga i kćerke) sud smatra primjerenom naknadu od 6,00 eur po satu što iznosi 288,00 eur, a kako mu je tuženik po toj osnovi već isplatio iznos od 20,00 eur, opravdan mu je u cijelosti zahtjev za isplatu iznosa od 268,00 eur koji mu se dosuđuje primjenom odredbe članka 1095. stavak 1. ZOO-a i članka 223. stavak 1. ZPP-a.

21. Na dosuđeni iznos naknade neimovinske štete od 2.600,00 eur, kao i na iznose isplaćene u mirnom postupku pripadaju mu i zakonske zatezne kamate od podnošenja odštetnog zahtjeva 20. kolovoza 2024. kako to proizlazi iz Obavijesti tuženika o isplati naknade u mirnom postupku (list 43) pa do isplate, a sukladno odredbi članka 943. stavak 4. ZOO-a. Na zatraženi iznos naknade materijalne štete od 268,00 eur dosuđene su mu zakonske zatezne kamate od donošenja presude pa do isplate sukladno postavljenom tužbenom zahtjevu.

22. Visina zakonskih zateznih kamata određena je u skladu sa odredbom članka 29. stavak 2. ZOO-a.

23. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 151., članka 154. stavak 2. i članka 155. ZPP-a uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23 i 107/25, dalje:Tarifa).

24. Naime, tužitelj je djelomično uspio sa tužbenim zahtjevom pa mu u omjeru uspjeha pripadaju i zatraženi troškovi postupka koji se odnose na troškove zastupanja te sudskih pristojbi. Kako je tuženik osporio osnovu potraživanja tužitelja i visinu, a tužitelj je uspio dokazati u cijelosti osnovu tužbenog zahtjeva (100%), dakle da mu je tuženik dužan platiti naknadu štete pored već isplaćenih iznosa u mirnom postupku, dok je u odnosu na visinu zahtjeva uspio sa oko 50% od postavljenog, proizlazi da je njegov konačni uspjeh u parnici izraženo postotkom oko 75%. Od opravdanih troškova postupka pripada mu pravo na odvjetničke troškove prema visini konačno postavljenog tužbenog zahtjeva od 5.377,45 eur i to: za sastav odštetnog zahtjeva sukladno Tbr. 32. Tarife od 100 bodova, a za sastav tužbe, obrazloženih podnesaka od 27. kolovoza 2025. i 20. travnja 2026. te pristup punomoćnika na dva ročišta u visini po 100 bodova (Tbr. 7/1, 8/1 i 9/1 Tarife), kao i za sastav podneska od 19. studenoga 2025. od 25 bodova po Tbr. 8/4 Tarife, a što je ukupno 625 bodova što primjenom Tbr. 54. Tarife iznosi ukupno 1.250,00 eur. Na taj iznos po Tbr. 46. Tarife pripada mu pravo na PDV od 25% što iznosi 312,50 eur. Također mu je osnovan zahtjev za trošak sudskih pristojbi na tužbu plaćenu u iznosu od 33,23 eur te na presudu obvezu na plaćanje pristojbe na presudu što iznosi 86,89 eur, pa mu ukupno opravdani troškovi po tim osnovama iznose 1.682,62 eur. Prema odredbi članka 154. stavak 2. ZPP-a pripada mu pravo na 75% od toga iznosa što predstavlja iznos od 1.261,96 eur. K tome mu je opravdan u cijelosti trošak plaćenog predujma za vještačenje od 300,00 eur koji je bio potreban neovisno od uspjeha u sporu jer je u postupku utvrđeno da mu tuženik nije u cijelosti namirio nastalu štetu. Stoga mu se ukupno dosuđuje troška postupka u iznosu od 1.561,96 eur. Preostali zatraženi iznos troška postupka od 837,73 eur odbijen kako zbog samo djelomičnog uspjeha u parnici, tako i zbog činjenice da mu ni ne pripadaju zatraženi troškovi postupka za sastav podneska punomoćnika od 20. siječnja 2025. uz koji je tuženiku dostavio svoju punomoć u mirnom postupku, kao ni za pristup punomoćnika na ročište za objavu presude kojem nije pristupio.

25. Punomoćnik tužitelja je zatražio troškove putovanja na ročišta u ovom predmetu i troškove izbivanja iz pisarnice s naslova nastalih troškova delegacije spisa jer je tužba podnesena Općinskom građanskom sudu u Zagrebu. Temeljem odredaba članka 11. stavak 4. i 5. Zakona o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23, 155/23, 36/24 i 136/25-dalje:ZS) punomoćniku tužiteljice pripada pravo na naknadu troškova javnog prijevoza vlakom na dva ročišta na relaciji Zagreb-Vrbovec-Zagreb u iznosu od 10,40 eur (cijena povratne karte za jedno ročište u iznosu od 5,20 eur) što je dokumentirao kupljenom prijevoznom kartom Hrvatskih željeznica. Osim tih troškova zatražio je i troškove izbivanja iz pisarnice u ukupnom iznosu od 581,25 eur obrazlažući da je zbog voznog reda izostao iz pisarnice za prvo ročište 4 sata, a za drugo ročište 5,30 sati. Prema odredbi članka 11. stavak 4. ZS-a pravo na naknadu za izbivanje iz pisarnice pripada odvjetniku ukoliko je za putovanje utrošio više od tri sata. Punomoćnik tužitelja je priložio zahtjevu samo kupljenu kartu

za prijevoz željeznicom, ali nije vidljivo i da je iskorištena (poništena) tako da nije dokazao da je i stvarno putovao tim prijevozom. Osim toga, nije pridonio dokaze iz kojih bi proizlazilo da druga vrsta prijevoza (autobusom) ne bi zahtijevala manje utrošenog vremena. Kako su ročišta vremenski trajala samo 10 minuta odnosno 25 minuta, kako je punomoćnik i mogao predvidjeti obzirom na planirano raspravljanje, nije životno da bi mu ovakav vid putovanja na ročišta mogao biti isplativ. Stoga se njegov zahtjev za trošak izbivanja iz pisarnice u trajanju više od tri sata po ročištu smatra nerealnim pa mu taj zatraženi trošak nije priznat.

U Vrbovcu 13. listopada 2026.

Sutkinja
Zdenka Kudović-Husain

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana.

Stranci koja je pristupila ročištu radi uručenja presude rok za žalbu teče od dana kada je održano to ročište.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a uredno je obaviještena o istom, rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano odnosno od dana objave presude na e-oglasnoj ploči.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a nije uredno obaviještena o tom ročištu, rok za žalbu teče od dana dostave prijepisa presude.

Žalba se podnosi putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:

1. odvj. Luka Mardešić, Zagreb
2. odvj. Ivana Grgić Zovko, Zagreb

Broj zapisa: **9-3088e-9dae1**

Kontrolni broj: **08e97-a7123-39da1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.